

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobkyně: **Ing. H. D.**
bytem
zastoupena Mgr. Františkem Kelem
advokátem se sídlem Moravcova 253, 760 01 Kroměříž

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Brno**
se sídlem Veverí 7, 302 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobkyně *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. V této věci jde o to, zda správní orgány správně posoudily vznik nemocenského pojištění žalobkyně v období od 3. 8. 2015 do 22. 5. 2018 u zaměstnavatele NAGA pro s. r. o („NAGA pro“). Hlavní právní otázka zní, zda správní orgány mohly rozhodné skutkové závěry ohledně vzniku pojištění založit na výsledcích dokazování soudů v civilním

soudním řízení. V něm šlo o návrh žalobkyně na určení neplatnosti okamžitého ukončení pracovního poměru. Z tohoto řízení totiž vyplynulo, že žalobkyně u uvedené společnosti v rozhodném období fakticky nepracovala.

2. Krajský soud také posuzoval správnost procesního postupu správního orgánu I. stupně. Ten obdržel vyjádření společnosti *NAGA pro* a vydal ve věci rozhodnutí, aniž by žalobkyni opětovně vyzval k seznámení s podklady rozhodnutí.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

3. Žalobkyně se v rámci civilního soudního řízení žalobou domáhala určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne 22. 5. 2018. Okresní soud ve Zlíně rozsudkem ze dne 4. 12. 2018, č. j. 38 C 255/2018-231, žalobu zamítl. Po provedeném dokazování totiž dospěl k závěru, že pracovní smlouva, kterou žalobkyně uzavřela dne 3. 8. 2015 se společností *NAGA pro*, byla pouze zdánlivým jednáním. Pracovní poměr tudíž žalobkyni fakticky nikdy nevznikl. Proto nemohl ani neplatně zaniknout. Cílem této „na oko“ uzavřené pracovní smlouvy bylo pouze poskytnutí vyšší odměny manželovi žalobkyně. Společnosti *NAGA pro* ho také zaměstnávala. Na jeho majetek však byl vyhlášen konkurs. Pracovní smlouva uzavřená s žalobkyní spolu se smlouvou o tichém společenství, podle které měla mít 90% podíl na zisku společnosti *NAGA pro*, proto měla pomoci jejímu manželovi, aby mohl i nadále podnikat, aniž by probíhající konkurs zatížil výnos jeho činnosti. Po skončení konkursu manželé zamýšleli společnost *NAGA pro* odkoupit.

4. Rozsudek okresního soudu potvrdil i Krajský soud v Brně – pobočka ve Zlíně rozsudkem ze dne 19. 3. 2019, č. j. 60 Co 41/2019-264. Krajský soud se ztotožnil se skutkovými zjištěními i právními závěry okresního soudu, že pracovní poměr mezi žalobkyní a společností *NAGA pro* ve skutečnosti nikdy nevznikl. Tyto závěry později potvrdil také Nejvyšší soud, který rozsudkem ze dne 31. 3. 2000, č. j. 21 Cdo 2862/2019-300, zamítl dovolání žalobkyně.

5. V návaznosti na tyto rozsudky Okresní správa sociálního zabezpečení Zlín („OSSZ Zlín“) zahájila řízení ve věci vzniku a zániku pojištění žalobkyně. Oznámení o zahájení řízení doručila žalobkyni dne 29. 10. 2019. Jeho součástí bylo poučení o právu žalobkyně navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko a před vydáním rozhodnutí se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. OSSZ k tomu žalobkyni stanovila lhůtě 10 dnů ode dne doručení oznámení. V této lhůtě žalobkyně zaslala OSSZ Zlín své písemné vyjádření. Uvádí v něm, že po dobu trvání pracovního poměru se společností *NAGA pro* si řádně plnila své zaměstnanecké povinnosti. Upozornila, že nikdy nebylo vedeno žádné řízení, jehož předmětem by bylo určení, že pracovní smlouva ze dne 3. 8. 2015 je neplatná. Civilní soudy rozhodovaly pouze o neplatnosti ukončení pracovního poměru, nikoliv o jeho vzniku. Správní orgány váže toliko výrok rozsudku, ne jeho odůvodnění. Na podporu svých tvrzení o tom, že ve skutečnosti byla zaměstnankyní společnosti *NAGA pro*, žalobkyně doložila několik písemností. Dne 10. 11. 2019 zaslala své stanovisko k věci i společnost *NAGA pro*. Byla účastníkem řízení. A dříve vyzvala OSSZ Zlín k vydání bezdůvodného obohacení ve výši odpovídající odvedenému nemocenskému pojištění za žalobkyni. Odkázala na výsledek řízení u civilních soudů.

6. Rozhodnutím ze dne 26. 11. 2019, č. j. 47014/066911/19110/HoJ, OSSZ Zlín rozhodla, že žalobkyni dne 3. 8. 2015 nevzniklo pojištění u zaměstnavatele – společnosti *NAGA pro*. Tudíž ani dne 22. 5. 2018 nezaniklo. OSSZ Zlín vycházela z rozsudků civilních soudů. Podle nich se jednoznačně prokázalo, že žalobkyni u společnosti *NAGA pro* v rozhodném období nevznikl pracovní poměr. Tím pádem jí nevzniklo ani pojištění.

7. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Rozhodnutím ze dne 29. 1. 2020, č. j. 47000/1051/20/47091/010/TM-219/2019/PP3, žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí OSSZ Zlín. Žalovaná odmítla námitku žalobkyně ohledně neprovedení navrhovaných důkazů s tím, že tyto důkazy byly předmětem dokazování u civilních soudů. Ve správním řízení by bylo nadbytečné znovu zkoumat otázku vzniku pracovního poměru žalobkyně u společnosti *NAGA pro*. Tu dostatečně spolehlivě vyřešily soudy. Judikatura správním orgánům umožňuje vycházet z dokazování prováděného soudem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2013, č. j. 6 Ads 163/2012-24). Za nedůvodnou považovala žalovaná i námitku, že došlo k porušení práva žalobkyně na seznámení s podklady, protože jí OSSZ Zlín odmítla dát k nahlédnutí podnět, na základě kterého zahájila řízení. Žalovaná poukázala na to, že žalobkyně měla možnost vyjádřit v řízení své stanovisko, což i učinila. Věděla proto, proč a v jaké věci OSSZ Zlín řízení vede. Zároveň byla poučena o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí. Tuto možnost ale nevyužila. Stanovisko společnosti *NAGA pro* neobsahovalo nové skutečnosti. Proto nebylo nutné žalobkyni znovu vyzývat k seznámení s podklady. Žalovaná potvrdila závěry OSSZ Zlín, že pokud žalobkyně reálně u společnosti *NAGA pro* nepracovala, nevzniklo jí za předmětné období ani pojištění.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalované

8. Žalobkyně nejprve namítá, že správní orgány nesprávně posoudily otázku platnosti vzniku pracovního poměru žalobkyně u společnosti *NAGA pro*. Vycházely pouze z rozsudků civilních soudů, aniž by prováděly vlastní dokazování. Pro správní orgány je však závazný pouze výrok rozsudku, nikoliv jeho odůvodnění. Nemůžou vycházet ze závěrů soudu týkajících se posouzení předběžné otázky, pokud se tyto závěry neodrazily ve výroku rozsudku. Odůvodnění rozsudků civilních soudů proto nemohlo být dostatečným podkladem pro rozhodnutí správních orgánů. Správní orgány se vůbec nevypořádaly s důkazy, které do spisu doložila žalobkyně.

9. I pokud by závěry soudů, že pracovní poměr na základě pracovní smlouvy nevznikl, byly správné, nemá to vliv na posouzení otázky, zda žalobkyni vzniklo pojištění. Podle zákona o nemocenském pojištění se pojištění účastní i osoby činné v poměru, který má obsah pracovního poměru, i pokud pracovní poměr nevznikl pro nesplnění podmínek stanovených pracovněprávními předpisy. Žalovaná ani OSSZ Zlín však neprovedly jako důkaz např. oznámení společnosti *NAGA pro* o nástupu žalobkyně do zaměstnání nebo oznámení o skončení tohoto zaměstnání. Nevypořádaly se ani s tím, že společnost *NAGA pro* po celou dobu žalobkyni vyplácela mzdu a povinné odvody.

10. Dále žalobkyně namítá procesní pochybení žalované a OSSZ Zlín. Zaprvé OSSZ Zlín odmítla žalobkyni poskytnout k nahlédnutí podnět, na základě kterého zahájila řízení. Až z rozhodnutí žalované vyplývá, že řízení bylo zahájeno v návaznosti na žádost společnosti *NAGA pro* o vydání bezdůvodného obohacení. Kromě toho správní orgány

žalobkyni upřely právo na seznámení s poklady pro vydání rozhodnutí *před* vydáním rozhodnutí. O této možnosti OSSZ Zlín žalobkyni poučila spolu s oznámením o zahájení řízení a dala jí k tomu lhůtu 10 dnů (do pátku 8. 11. 2019). Z tohoto oznámení však nevyplývá, že by již v době zahájení řízení byly podklady pro rozhodnutí kompletní. V neděli 10. 11. 2019, tedy po lhůtě, kterou měla žalobkyně k seznámení s podklady, společnost *NAGA pro* doručila OSSZ Zlín své písemné stanovisko ve věci. OSSZ Zlín pak vydala rozhodnutí, aniž by žalobkyni seznámila s tím, že se může vyjádřit k jeho podkladům.

11. Žalobkyně navrhla soudu provést jako důkaz její a manželův výslech a také listiny, které dokládala do správního řízení.

12. Žalovaná odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí a obsah spisu. Námitky, které žalobkyně uplatnila, podle žalované byly totožné jako ty, které uvedla ve svém odvolání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Krajský soud o ní rozhodl bez nařízení jednání v souladu s podmínkami § 51 zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).

14. V průběhu řízení před krajským soudem došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyni, které byla věc původně přidělena, ke dni 31. 12. 2020 zanikla funkce soudkyně z důvodu podle § 94 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 byla tato věc přidělena novému samosoudci.

15. Žaloba *není důvodná*. Žalobkyně uplatňuje v zásadě dvě žalobní námitky. První z nich se týká skutkových zjištění ohledně zaměstnání žalobkyně u společnosti *NAGA pro* v období, po které za ni tato společnost odváděla nemocenské pojištění. Druhá se týká porušení práva žalobkyně na seznámení s podklady rozhodnutí. Krajský soud v tomto pořadí tyto námitky vypořádá.

a. Mohly správní orgány své rozhodující skutkové závěry ohledně vzniku pojištění založit na výsledcích dokazování provedeného soudu v civilním soudním řízení?

16. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění platí, že „[p]ojištění vzniká zaměstnanci dnem, ve kterém začal vykonávat práci pro zaměstnavatele, a zaniká dnem skončení doby zaměstnání...“. Zákon o nemocenském pojištění v § 5 písm. a) taxativním výčtem stanovuje, které kategorie osob zahrnuje pojem zaměstnanec. Patří mezi ně (mimo jiné) „zaměstnanci v pracovním poměru“ [§ 5 písm. a) bod 1] anebo „osoby činné v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny podmínky stanovené pracovněprávními předpisy pro jeho vznik“ [§ 5 písm. a) bod 15]. Toto ustanovení tedy „povyšuje fakticitu pracovněprávního vztahu nad jeho (soukromoprávní) normativitu. Aniž by mechanicky přebíralo dopady soukromoprávních formalit, chrání veřejné právo ve vztahu k *de facto* zaměstnanci jeho veřejnoprávní status a z toho mu plynoucí nároky“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2019, č. j. 1 Ads 196/2018-44, bod 20). Jinými slovy, pro vznik nároku na pojištění není rozhodné, zda pracovní poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem

platně vznikl v souladu se zákoníkem práce. Důležité je, zda zaměstnanec reálně vykonával závislou práci pro svého zaměstnavatele. V tomto ohledu lze proto dát žalobkyni částečně za pravdu, že závěr civilních soudů, že pracovní poměr mezi žalobkyní a společností *NAGA pro* nikdy nevznikl, by nemusel nutně znamenat, že žalobkyni nevzniklo ani nemocenské pojištění.

17. V této věci ovšem závěry civilních soudů byly pro posouzení vzniku pojištění rozhodné. Civilní soudy totiž na základě provedeného dokazování zjistily, že žalobkyně u společnosti *NAGA pro* nikdy pracovat nezamýšlela. Nechodila do práce a práci sjednanou v pracovní smlouvě reálně nikdy nevykonávala. Sice občas komunikovala se zahraničními přepravci. Jednalo se však o zcela raritní činnost. Tuto činnost soudy charakterizovaly nikoliv jako výkon závislé práce pro společnost *NAGA pro*, ale toliko jako „příležitostnou výpomoc manželovi žalobkyně“. Z rozsudků civilních soudů tedy jasně plyne, že žalobkyně nejenomže v rozhodném období nebyla zaměstnancem společnosti *NAGA pro* v pracovním poměru, ale pro tuto společnost ani *fakticky* nikdy nevykonávala žádnou soustavnou pracovní činnost, kterou lze označit jako závislou práci. Otázkou zůstává, zda rozsudky civilních soudů mohly být dostatečným podkladem pro rozhodnutí OSSZ Zlín a žalované. Podle krajského soudu mohly.

18. Jak ve svém rozhodnutí správně uvedla žalovaná, judikatura aprobovala možnost postupovat v určitých případech tímto způsobem. Konkrétně např. v rozsudku ze dne 5. 6. 2013, č. j. 6 Ads 163/2012-24 Nejvyšší správní soud v bodu 32 uvedl: „Aby nastala ve správním řízení nutnost opakovat tyto důkazy nebo je doplnit, musely by správnímu orgánu vyvstat ohledně skutkového stavu zjištěného soudem *důvodné pochybnosti*. Tam, kde takové pochybnosti nevzniknou, je zcela namístě, když se správní orgán s odvoláním na zásadu hospodárnosti (§ 6 odst. 2 správního řádu) a zásadu omezené materiální pravdy (§ 3 správního řádu) spokojí s dokazováním provedeným ve věci jiným orgánem veřejné moci.“ V této věci ovšem pochybnosti ohledně skutkového stavu zjištěného civilními soudy nevznikly. Žalobkyně na podporu svých tvrzení, že závěry soudů nejsou správné, navrhovala ve správním řízení v zásadě ty samé důkazy, které předkládala v rámci řízení o žalobě na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru.

19. Žalobkyně konkrétně doložila pracovní smlouvu se společností *NAGA pro* ze dne 3. 8. 2015; několik e-mailů od obchodních partnerů, ve kterých potvrzují spolupráci s žalobkyní; dodatek k pracovní smlouvě ze dne 29. 3. 2018 o zkrácení pracovní doby, na kterém chybí podpis žalobkyně; e-mail tehdejší jednatelky společnosti *NAGA pro* ze dne 12. 4. 2018, kterým žalobkyni informovala, že za účelem snížení nákladů potřebuje zrušit pracovní poměr žalobkyně; okamžité zrušení pracovního poměru ze dne 22. 5. 2018 a navazující námitky žalobkyně ze dne 18. 7. 2018. Ani jeden z těchto dokumentů ve skutečnosti nedokládá, že by žalobkyně v rozhodném období fakticky vykonávala závislou práci pro společnost *NAGA pro*. S e-mailovými potvrzeními obchodních partnerů, která by teoreticky bylo možné považovat za určitý důkaz činnosti, již měla žalobkyně vykonávat v rámci pracovního poměru, se ve svém rozsudku podrobně vypořádal okresní soud. Vysvětlil, proč tyto důkazy nejsou dostatečné. Tyto důkazy proto nemohly ve správním řízení vrhnout stín pochybností na skutkové závěry civilních soudů. Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku ve vztahu ke zpochybnění skutkových zjištění soudů uvedl: „Situace mohla jistě procesně vypadat jinak, kdyby stěžovatel navrhl

správním orgánu provedení důkazů, jež před okresním soudem provedeny nebyly, nebo kdyby konkrétní důkazy okresním soudem provedené relevantním způsobem zpochybnil. Jestliže by správní orgány takovéto jeho vyjádření pominuly, resp. důkazní návrhy opomenuly, jednalo by se o porušení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům, resp. aby mohl důkazy k prokázání svých tvrzení navrhnout.“ Taková situace v této věci nenastala.

20. Lze proto uzavřít, že žalovaná ani OSSZ Zlín nepochybily, pokud svá rozhodnutí založily na skutkovém stavu zjištěném soudy v jiném řízení. O správnosti těchto skutkových zjištění nevystaly žádné pochybnosti a žalobkyně zároveň nepředložila důkazy, které by mohly skutková zjištění soudů zpochybnit. Provedení důkazů navržených žalobkyní by proto bylo zcela nadbytečné jak v rámci správního, tak i v rámci tohoto soudního řízení. Stejný závěr platí i ve vztahu k oznámení společnosti *NAGA pro* coby zaměstnavatele o nástupu žalobkyně do zaměstnání a oznámení o skončení zaměstnání doručenému OSSZ Zlín. Ani tyto dokumenty, stejně jako skutečnost, že žalobkyně po celou rozhodnou dobu pobírala mzdu, by nebyly způsobilé prokázat, že žalobkyně pro společnost *NAGA pro* reálně pracovala. Žalovaná ani OSSZ Zlín proto nepochybily, pokud k těmto listinám (které žalobkyně ani nenavrhovala jako důkaz) nepřihlédly.

b. Došlo k porušení práva žalobkyně na seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí?

21. Podle § 36 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád platí, že „[n]estanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.“

22. V této věci OSSZ Zlín žalobkyni poučila o možnosti seznámit se s poklady již v rámci oznámení o zahájení řízení. Z judikatury plyne, že porušením uvedeného ustanovení samo o sobě není, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je třeba zkoumat, zda poté, co účastník v souladu s poučením postupoval, správní orgán spis následně doplňoval či nikoli, a zda účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243).

23. OSSZ Zlín žalobkyni stanovila k seznámení se s podklady rozhodnutí lhůtu 10 dnů. V této lhůtě ani nikdy později před vydáním rozhodnutí žalobkyně svého práva nevyužila. Po uplynutí této lhůty došlo k doplnění správního spisu o vyjádření společnosti *NAGA pro* coby účastníka řízení. Žalobkyně nedostala od OSSZ možnost se k němu vyjádřit.

24. Z judikatury plyne, že nemožnost účastníka řízení vyjádřit se k podkladům sice zakládá procesní pochybení. Nemusí ale nutně mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Je tomu tak například tehdy, pokud správní orgán možnost vyjádřit se účastníkovi upře ve vztahu k těm podkladům, o které pak neopírá výrok svého rozhodnutí a zároveň tyto podklady nebyly způsobilé ovlivnit zjištění správního orgánu (rozsudek Krajského soudu v Plzni ze

dne 31. 1. 2012, č. j. 57 A 112/2010-45, obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101, bod 29).

25. Společnost *NAGA pro* ve svém vyjádření zejména odkazuje na obsah rozsudků civilních soudů. Zdůvodňuje, proč by OSSZ Zlín měla z těchto rozsudků vycházet. Toto vyjádření ve věci ovšem nepřináší žádné nové skutečnosti nebo tvrzení, ze kterých by později správní orgány alespoň částečně vycházely. Pokud tedy OSSZ nedala žalobkyni možnost se s tímto vyjádřením seznámit a v řízení před OSSZ na něj reagovat, neznamená to v konkrétních okolnostech této věci porušení § 36 odst. 3 správního řádu.

26. Žalobkyně navíc poté měla možnost zareagovat na vyjádření společnosti *NAGA pro* v odvolání. V něm pouze formálně odkazovala na skutečnost, že neměla možnost se s daným vyjádřením seznámit. Neuváděla ovšem žádné argumenty proti meritů vyjádření společnosti *NAGA pro*. Žalovaná tuto její odvolací námitku posoudila a správně poukázala na skutečnost, že toto vyjádření nepřináší nic nového, natož aby nově přinášelo něco, o co se rozhodnutí OSSZ poté opíralo. Další možností žalobkyně pro věcnou reakci na toto vyjádření společnosti *NAGA pro* byla tato žaloba. Námitky v ní uvedené se ale prakticky shodují s odvolacími námitkami. Žalobkyně pouze poukazuje na neseznámení s vyjádřením společnosti *NAGA pro*, ale nenamítá nic proti jeho obsahu. Jedině argument, proč toto vyjádření věcně mělo vliv na to, jak OSSZ zjistila skutkový stav a jak jej poté právně posoudila, by mohl založit její důvodnost. Takto ovšem důvodný být nemůže. Právům žalobkyně podle čl. 38 odst. 2 Listiny bylo ve správním řízení dáno zadost.

27. Akceptovat nelze ani námitku žalobkyně, že se OSSZ Zlín dopustila pochybení, jestliže jí odmítla poskytnout k nahlédnutí podnět, na základě kterého zahájila řízení. Žalobkyně se teprve z rozhodnutí žalované dozvěděla, že tímto podnětem byla žádost společnosti *NAGA pro* o vydání bezdůvodného obohacení. Zprv soud upozorňuje, že toto tvrzení žalobkyně nijak nedoložila. Ani to neodpovídá obsahu spisu. Žalobkyně navíc nespecifikuje, jako zákonnou povinnost či jaké její právo měla OSSZ Zlín porušit.

28. Řízení v této věci OSSZ Zlín zahájila z moci úřední. Podle § 46 odst. 1 věty druhé správního řádu musí oznámení o zahájení řízení obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Již z tohoto ustanovení plyne, že oznámení nemusí obsahovat údaj o tom, zda k zahájení řízení došlo na základě podnětu jiné osoby nebo např. na základě informací známých správnímu orgánu z úřední činnosti. Žádost společnosti *NAGA pro* o vydání bezdůvodného obohacení je ve správním spisu. Žalobkyně měla možnost kdykoliv během řízení do správního spisu nahlédnout. O to se však nepokusila. Nelze proto dojít k závěru, že by OSSZ Zlín v tomto ohledu jakkoli pochybila.

29. Krajský soud uzavírá, že námitky žalobkyně na porušení jejího práva na seznámení se s podklady rozhodnutí, nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

30. V této věci nemá krajský soud nejmenší pochybnost o věcné správnosti rozhodnutí žalované a jemu předcházejícímu rozhodnutí OSSZ Zlín. Je zřejmé, že k nemocenskému pojištění byla žalobkyně po rozhodnou dobu téměř tři let přihlášena pouze na základě vlastního podvodného jednání spočívajícího v zdánlivém uzavření pracovní smlouvy.

Žalobní námitky nemohly zpochybnit správnost skutkových a právních závěrů správních orgánů ani správnost jejich procesního postupu. Krajský soud proto žalobu zamítl [§ 78 odst. 7 s. ř. s.].

31. O nákladech řízení rozhodl v souladu s § 60 s. ř. s. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 3. února 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce